

รายงานวิจัย

เรื่อง

เชื้อสเตรปโตค็อกคัส มิวแทนส์ กับโรคฟันผุของเด็กนักเรียนในภาคใต้

**Streptococcus mutans and dental caries in schoolchildren
in Southern Thailand.**

คณะผู้ท้าววิจัย

รศ. เกียรติพศาล พัวหน้าโครงการ

สมพีระ ศินธรักษ์

จิตสุชา จันทร์เจริญ

เบรมพิพิพย์ อรรสมยานนท์

ภาควิชาโภชนาวิทยา

คณะทันตแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เลขที่..... RK 331 76A 2522 ๑.๑

เลขที่บันทึก.....	016626
เลขทะเบียน.....	
.....	2/6 พ.ย. 2534

บทคัดย่อ

ในการศึกษานี้ได้หาปริมาณของเข็ือ สเตรีบาร์โคค็อกซ์ มีวแทนส์ ในน้ำลายโดยใช้วิธี Spatula method ของ Kohler และ Bratthal การตรวจสุขภาพของฟันและเหงือกในช่องปากแสดงด้วยค่าตัวนิอนามัยช่องปาก ตามวิธีขององค์การอนามัยโลก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นเด็กนักเรียนในจังหวัดสงขลา อายุระหว่าง 11-13 ปี จำนวน 436 คน ประกอบด้วยกลุ่มเด็กนักเรียนในเขตเมือง เป็นเด็กนักเรียนจากโรงเรียนในเขตเทศบาลเมือง อาเภอเมือง จำนวน 228 คน และกลุ่มเด็กนักเรียนในเขตชนบท เป็นเด็กนักเรียนนอกเขตเทศบาลเมือง อาเภอรัตภูมิ จำนวน 208 คน

ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของ พันพู อุด ถอน (DMFT) ของเด็กนักเรียนในเขตเมืองและเด็กนักเรียนในเขตชนบท เป็น 3.74 และ 3.43 ชี/คน ตามลำดับ เด็กนักเรียนร้อยละ 100 พนเข็ือ สเตรีบาร์โคค็อกซ์ มีวแทนส์ ในน้ำลาย การกระจายของเข็ือในเด็กนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน จำนวนของเข็ือสเตรีบาร์โคค็อกซ์ มีวแทนส์ มีความสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ยของพันพู ถอน อุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p= 0.0000$) ปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่มีผลต่อการเกิดพันพูมากที่สุด คือ เข็ือสเตรีบาร์โคค็อกซ์ มีวแทนส์

Abstract

The relationship between the presence of Streptococcus mutans and dental caries was studied in two groups of schoolchildren, aged 11-13 years. Two hundred and twenty-eight children living in an urban district, Umpur Muang, Songkhla province, and 208 children in a rural district, Umpur Rattapum, Songkhla province were the survey population. Saliva samples were collected by the spatula method and analysed for S. mutans. The caries index was recorded according to WHO recommendation. The fluoride content of the drinking water ranged from 0.01-0.1 ppm. The prevalence of S. mutans was found to be 100% Mean DMFT was 3.74 in the urban district and 3.43 in the rural district. There was no significant difference in the distribution of S. mutans levels between the urban children and the rural children. A relationship was found between the level of S. mutans and DMF grade which was statistically significant for the whole sample ($p= 0.0000$). The most important risk factor of dental decay is S. mutans.

สารบัญ

กิติกรรมประกาศ

บทคัดย่อ

Abstract

บทนำ	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
การเก็บข้อมูลและวิธีการศึกษา	3
ผลการวิจัย	5
การวิจารณ์	7
สรุป	9
เอกสารอ้างอิง	14
แบบบันทึกข้อมูลการวิจัย	16

สารบัญตาราง-แผนภูมิ

ตารางที่ 1	เบริยบเทียบข้อมูลต่างๆ ของเด็กนักเรียนในเขตเมืองและเขตชนบท	10
ตารางที่ 2	แสดงภาพพัฒนา ตอน อุต ของเด็กนักเรียนในเขตเมืองและเขตชนบท	11
ตารางที่ 3	แสดงปัจจัยเสี่ยงที่สัมพันธ์กับพัฒนา	12
ตารางที่ 4	แสดงปัจจัยเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการเกิดพัฒนามากกว่า 2 ชีวิต	13
แผนภูมิที่ 1	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวน เขี้ยวสเตร็ปโพคอลคัลส์ มีวแทนล์ กับ ค่าเฉลี่ยพัฒนา ตอน อุต	11

บทนำ

โรคพันธุ์เป็นโรคเรื้อรังที่เกิดขึ้นกับประชากรส่วนใหญ่ เกินกว่า ร้อยละ 80 นอกจากทำให้เกิดผลเสียโดยตรงต่อสุขภาพโดยทั่วไปแล้ว ยังมีผลทำให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจอีกด้วย สาเหตุสำคัญของโรคพันธุ์เป็นโรค คือแบคทีเรียชื่อ *สเตรปโตโคคัลลัส มิวแทนส์* (*Streptococcus mutans*) ซึ่งเป็นเชื้อแบคทีเรียประจำถิ่นในช่องปาก เชื่อว่าสามารถใช้น้ำตาล glycose (sucrose) แล้วเกิดเป็นกรด ไปทำลายเนื้อฟัน (1) รายงานการกระจายของเชื้อสเตรปโตโคคัลลัส มิวแทนส์ ในประชากรส่วนต่างๆ ของโลก เช่น ญี่ปุ่น, อเมริกาเหนือ, อเมริกาใต้, ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น และไทย ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบริษัท เชื้อสเตรปโตโคคัลลัส มิวแทนส์ กับความรุนแรง และอัตราของ การเกิดโรคพันธุ์ (2,3,4,5,6) นอกจากเชื้อสเตรปโตโคคัลลัส มิวแทนส์ ที่เป็นปัจจัยสำคัญของการเกิดโรคพันธุ์แล้วยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีก ได้แก่ บริษัท พลูโกราร์ทที่ได้รับ (4,7,8,9), อาหารที่รับประทาน (4,10,11,12,13,14), สุนนิสัยประจำวัน รวมทั้งสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม (15,16,17)

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษานครรั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหารการกระจายของเชื้อสเตรปโตโคคัลส มีวแทนส์ และอัตราการเกิดพัฒนาของเด็กนักเรียนในภาคใต้ (ใช้กลุ่มเด็กนักเรียนในจังหวัดสงขลาเป็นตัวแทน) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบริณาณ เชือกับการเสี่ยงต่อการเกิดโรคพัฒนาในประชากรดังกล่าว

การเก็บข้อมูลและวิธีการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กนักเรียนชั้นมืออูบระห่วง 11-13 ปี จำนวน 436 คน ประกอบด้วย เด็กนักเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กนักเรียนในเขตเมืองและกลุ่มเด็กนักเรียนในเขตชนบท กลุ่มเด็กนักเรียน ในเขตเมืองเป็นนักเรียนจากโรงเรียนอนุบาลเต็กสี จังหวัดสกลนคร ซึ่งเป็นโรงเรียนในเขตเทศบาล จำนวน 228 คน และกลุ่มเด็กนักเรียนในเขตชนบท จำนวน 208 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนนอก เขตเทศบาลอย่างรัตนภูมิ จังหวัดสกลนคร จำนวน 4 โรงเรียน คือ โรงเรียนนาลีทอง 146 คน, โรงเรียนนาลีก 31 คน, โรงเรียนคลองเบาส้อน 15 คน และโรงเรียนทุ่งคงบาง 16 คน พื้นที่ของ โรงเรียนที่ทำการศึกษานี้ปริมาณพลูอโตร์ในน้ำอยู่ในช่วง 0.01-0.1 ppm เด็กนักเรียนที่ใช้น้ำ การ ศึกษาต้องไม่มีฟันตกกระ (Fluorosis)

2. การตรวจสภาพช่องปาก เด็กนักเรียนจะได้รับการตรวจสภาพของฟันและเหงือกด้วยใช้ หลักเกณฑ์ขององค์กรอนามัยโลก (18) ค่าบ่งชี้ในการคูณสภาพฟัน คือ DMFT ; D คือ จำนวนฟัน M คือ จำนวนฟันที่ถูกถอน , F คือ จำนวนฟันที่ได้รับการอุดแล้ว การคูณสภาพเหงือกจะพิจารณาที่ การสะสมของแผ่นคราบจุลินทรีย์ (plaque deposits), หินน้ำลาย (calculus), และการอักเสบ ของเหงือก (gingivitis) บันทึกสุขภาพของเหงือก, พัน, และลักษณะนิสัยในการกินอาหารหวาน, การแปรรูปฟัน ข้อมูลเหล่านี้ได้จากการตรวจและการสอบถาม เพื่อใช้วิเคราะห์ต่อไป

3. การเพาะเลี้ยงเชื้อสเตรบิโคคัลส์ มีวแทนส์จากน้ำลาย

การเพาะเลี้ยงและหาปริมาณเชื้อสเตรบิโคคัลส์ มีวแทนส์ จากน้ำลายใช้วิธีของ Kohler และ Bratthall (19) โดยให้เด็กนักเรียนเชี้ยวแผ่นพาราฟินขนาด 2×2 นิ้ว เป็นเวลา 1 นาที เพื่อกระตุ้นให้น้ำลายออกมากอยู่ในช่องปาก จากนั้นใช้มือสครีมที่มีความกว้าง 1.8 เซนติเมตร แตะน้ำลายให้ทั่วทั้งผ้าหน้าและด้านหลัง ตึงไนโอลิสครีมออกให้เต็กลิ่มริมฝีปากและตึงไนโอลิออกด้วย เพื่อไม่ให้น้ำลายส่วนกินติดออกมาก กดไม้ทั้ง 2 หน้า บนอาหารเลี้ยงเชื้อ Mitis-Salivarius Bacitracin agar (MSB agar) ซึ่งเป็นอาหารเลี้ยงเชื้อสเตรบิโคคัลส์ มีวแทนส์(20) เก็บจากเลี้ยงเชื้อไว้ในกระป่องที่มีกีฬาคาร์บอนไดออกไซด์ ประมาณร้อยละ 5-10 ที่อุณหภูมิ 37° C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นนำมาผับจำนวนคราวนี้ ของเชื้อตัวยกกล่องจุลทรรศน์ใช้กลังข้ายาย ขนาด 10 เท่า โดยนับเชื้อบริเวณที่ไม่เกิดบนอาหารเพาะเชื้อ คิดเป็นพื้นที่ 1.5 ตารางเซนติเมตร

4. การหาปริมาณพลูอโอล์ต์ในน้ำดื่ม

นำเสนอที่มีจากโรงเรียนต่างๆ มาวิเคราะห์หาปริมาณพลูอโอล์ต์ เพื่อให้แน่ใจว่า ไม่มีปัจจัยเกี่ยวกับพลูอโอล์ต์มาเกี่ยวข้อง ปริมาณพลูอโอล์ต์ที่ตรวจมีค่าดังนี้

โรงเรียนอนุบาลเต็กตี	0.061 ppm
โรงเรียนนาสีทอง	0.052 ppm
โรงเรียนทุ่งคงบาง	0.083 ppm
โรงเรียนคลองเข้าส้อน	0.030 ppm
โรงเรียนนาลีก	0.011 ppm

5. การวิเคราะห์ป้อมูล

การหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัวใช้สถิติ chi-square ในการทดสอบ และการหาความสัมพันธ์ของตัวแปรหลายตัวใช้สถิติ Stepwise logistic regression

ผลการวิจัย

เด็กนักเรียนที่ใช้การศึกษา มีอายุเฉลี่ย 11.6 ปี ไม่มีความแตกต่างในเพศ, ลักษณะนิสัยในการกินขนมหวาน และระดับของเขื้อสเตร็ปป์ไซโคคัลส์ มิวแทนส์ ระหว่างเด็กนักเรียนในเขตเมือง และเขตชนบท แต่เด็กนักเรียนในเขตเมืองมีนิสัยการกินถูกกว่า และน้ำหวาน น้อยกว่าเด็กนักเรียน ในเขตชนบท นอกจากนี้เด็กนักเรียนในเขตเมืองมีนิสัยเบรงพันธุ์กวนมากกว่าเด็กนักเรียนในเขตชนบท จากการตรวจสอบสภาพเหงือกพบว่าเด็กนักเรียนในเขตเมืองมีค่าเฉลี่ยของผิวหนังที่น้ำลาย และการอักเสบของเหงือก น้อยกว่าเด็กนักเรียนในเขตชนบท และมีค่าเฉลี่ยของแผ่นคราบจุลินทรีย์มากกว่า ดังแสดงในตารางที่ 1

พบรการกระจายของเขื้อสเตร็ปป์ไซโคคัลส์ มิวแทนส์ ของเด็กนักเรียนในการวิจัยครั้งนี้เป็นร้อยละ 100 การกระจายของเขื้อระหว่างเด็กนักเรียนในเขตเมืองและเด็กนักเรียนในเขตชนบทไม่แตกต่างกัน ($P=0.9398$) ร้อยละ 50 ของกลุ่มเด็กนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีปริมาณเขื้อสเตร็ปป์ไซโคคัลส์ มิวแทนส์ ในระดับมากกว่า 100 โคเอนี/1.5 ซม² จำนวนเขื้อสเตร็ปป์ไซโคคัลส์ มิวแทนส์ มีความสัมพันธ์กับระดับพันธุ์ ถอน อุด (DMFT) โดยเมื่อค่าเฉลี่ยของพันธุ์ ถอน อุด เพิ่มขึ้นจะพบจำนวนเขื้อสเตร็ปป์ไซโคคัลส์ มิวแทนส์ เพิ่มขึ้นด้วย ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

ค่าเฉลี่ยของพันธุ์ ถอน อุด (DMFT) ของเด็กนักเรียนในเขตเมืองและในเขตชนบทเป็น 3.74 และ 3.43 ชิ้น/คน ตามลำดับ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P = 0.2494$) แต่เด็กนักเรียนในเขตชนบท มีพันธุ์มากกว่า ในขณะที่มีจำนวนพันธุ์ที่ได้รับการถอนและอุดน้อยกว่าเด็กนักเรียนในเขตเมือง ความต่าง นี้มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 2

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ 2 ตัวแปร (Bivariate analysis) เพื่อหาปัจจัยที่สัมพันธ์ กับการเกิดพันธุ์ (D) ของเด็กนักเรียนที่ทำการศึกษา พบร่วบปัจจัยที่เกี่ยวข้องมี 4 ปัจจัย ได้แก่ เขื้อสเตร็ปป์ไซโคคัลส์ มิวแทนส์ โรงเรียน พื้นที่และสภาพพื้นที่ ($P= 0.0000, 0.00092, 0.00134$ และ 0.00698 ตามลำดับ)

เมื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลแบบหลายตัวแปร (Multivariate analysis) พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพัฒนา ได้แก่ เชื้อสเตร็บไซโคคัล มีวแทนส์ สภาพพื้นที่ลा�ยและโรงเรียน เมื่อเอากลุ่มที่พบเชื้อสเตร็บไซโคคัล มีวแทนส์ ในระดับ 1-10 โคลoni/ 1.5 ซม² เป็นฐาน กลุ่มที่พบเชื้อสเตร็บไซโคคัล มีวแทนส์ ในระดับ 11-50 และ 51-100 โคลoni/1.5 ซม² จะมีค่าความเสี่ยงสัมพันธ์ (odds ratio) ในการเกิดพัฒนาสูงขึ้นประมาณ 4.7 เท่าตามลำดับ และกลุ่มที่พบเชื้อในระดับมากกว่า 100 โคลoni/ 1.5 ซม² จะมีค่าความเสี่ยงสัมพันธ์ถึงประมาณ 16 เท่า เมื่อถูกรวบรวม กลุ่มนี้จะมีค่าความเสี่ยงสัมพันธ์ในการเกิดพัฒนาสูงกว่ากลุ่มที่ไม่มีพื้นที่ลा�ย ประมาณ 1 เท่า นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กนักเรียนในโรงเรียนนานาสีทองและโรงเรียนนาลิก ซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลอ่าวเกอร์รัฐภูมิ มีค่าความเสี่ยงสัมพันธ์มากกว่าเด็กนักเรียนโรงเรียนอนุบาล เด็กตัว ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลอ่าวเกอ เมืองของจังหวัดสงขลา ประมาณ 3 เท่า ดังแสดงในตารางที่ 3

เมื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดพัฒนามากกว่า 2 ชี พบร้าบูจัยที่มีความสัมพันธ์ศือ เชื้อสเตร็บไซโคคัล มีวแทนส์ เพียงอย่างเดียว เมื่อเอากลุ่มที่พบเชื้อสเตร็บไซโคคัล มีวแทนส์ ในระดับ 1-10 โคลoni/1.5 ซม² เป็นฐาน กลุ่มที่พบเชื้อในระดับ 11-50 , 51-100 และมากกว่า 100 โคลoni/1.5 ซม² จะมีค่าความเสี่ยงสัมพันธ์ในการเกิดพัฒนามากกว่า 2 ชี/คน ประมาณ 2, 3.5 และ 6.8 เท่า ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4

การวิจารณ์ผล

เด็กนักเรียนในเขตเมืองและเขตชนบทในจังหวัดส่งขลาที่อยู่ในโครงการวิจัยมีประสบการณ์การเกิดฟันผุ ตอน อุด ไม่แตกต่างกับมีค่าเฉลี่ย 3.74 ชิ้น/คน และ 3.43 ชิ้น/คน ตามลำดับ ซึ่งใกล้เคียงข้อมูลที่ได้จากการสำรวจทัศนะสาธารณสุขแห่งชาติ ปี 2532 พบว่าค่าเฉลี่ยฟันผุ ตอน อุด ของเด็กอายุ 12 ปี ในกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยประมาณ 3 ชิ้น/คน ในขณะที่ฟันผุ ตอน อุด ของเด็กอายุ 12 ปี ทั่วประเทศ มีค่าเฉลี่ยประมาณ 1.5 ชิ้น/คน แสดงว่าเด็กนักเรียนในเขตจังหวัดส่งขลาจัดอยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์การเกิดฟันผุสูง (high caries prevalence)

จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าเด็กในเขตเมืองมักมีค่าฟันผุ ตอน อุด มากกว่า เด็กในเขตชนบท (3) ซึ่งต่างจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าเด็กทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยฟันผุ ตอน อุด ไม่ต่างกัน มีประเด็นที่น่าสนใจ 2 ประการ คือ

ประการแรก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าเด็กนักเรียนในเขตชนบทมีฟันผุมากกว่าในขณะที่มี พันที่ได้รับการถอน และอุด น้อยกว่า เด็กนักเรียนในเขตเมือง แสดงถึงว่าประสบการณ์การเกิดฟันผุของเด็กนักเรียนในเขตเมือง และเด็กนักเรียนในเขตชนบท มีเท่ากัน แต่การได้รับบริการทางทันตกรรมในการถอน หรืออุดของเด็กนักเรียนในเขตชนบทนี้น้อยกว่า สาเหตุอาจเนื่องมาจากความให้บริการทางทันตกรรมแก่ชุมชนได้ไม่ทั่วถึง หรือชุมชนขาดความสนใจในการดูแลบ้วงกันและรักษาทางทันตกรรม ซึ่งจะเห็นได้จากการที่เด็กนักเรียนในเขตเมืองจะมีสัญญาณพิเศษที่บ่งบอกว่าเด็กนักเรียนในเขตชนบท หรืออาจมีสาเหตุมาจากทั้ง 2 กรณี คือ การให้การบริการ และการให้ทันตสุขศึกษาแก่ชุมชนไม่ทั่วถึง จึงทำให้ขาดความสนใจในการรับบริการทางทันตกรรม และขาดการดูแลทันตสุขภาพของตัวเอง

ประการที่สอง ปัจจัยเรื่องอาหารซึ่งมีรายงานว่าเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดฟันผุ โดยเฉพาะอาหารที่ใช้น้ำตาล จำนวนมากเป็นส่วนประกอบ เช่น ข้าวหวาน, ลูกแพร, น้ำหวาน, น้ำอัดลม, ไอศครีม เป็นต้น (10,11,12,13) จากการเบรี่ยงเพียบลักษณะนิสัยของเด็กนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ในการกินอาหารดังกล่าวพบว่าเด็กนักเรียนในเขตเมืองมีลักษณะนิสัยในการกินลูกแพร น้ำหวาน และน้ำอัดลม มากกว่าเด็กในเขตชนบท แต่การกินขนมหวานไม่ต่างกัน แสดงถึงว่าชุมชนในเขตชนบทมีลักษณะความเป็นชุมชนเมืองมากขึ้น ทำให้เด็กนักเรียนในเขตชนบทมีโอกาสสัมผัสปัจจัยเสี่ยงในเรื่องอาหารใกล้เคียงกับเด็กนักเรียนในเขตเมือง เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การศึกษาครั้งนี้พบว่าเด็กนักเรียนในเขตชนบทมีฟันผุสูงกว่าเด็กนักเรียนในเขตเมือง

จากการที่ตรวจพบเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มีวแทนส์ ในน้ำลายของเด็กนักเรียนทุกคน แสดงว่า มีการกระจายของเชื้อเป็นร้อยละ 100 ซึ่งใกล้เคียงกับรายงานการตรวจพบเชื้อนี้ในเด็กนักเรียนใน กรุงเทพมหานคร พบร้อยละ 98⁽³⁾ และร้อยละ 50 ของเด็กนักเรียนในจังหวัดสงขลา ถูกตรวจพบว่า มีเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มีวแทนส์ ในระดับมากกว่า 100 โคโลนี/ซม² นอกจากนี้ ยังพบว่าระดับของเชื้อ สเตรปโตค็อกคัส มีวแทนส์ มีความสัมพันธ์โดยตรงกับค่าเฉลี่ยของพัฒนา ตอน อุด สอดคล้องกับการศึกษา ที่ผ่านมา มีผู้รายงานไว้ว่าระดับของเชื้อสเตรปโตค็อกคัส มีวแทนส์ จะเป็นชี้อปบงชี้ ความเสี่ยงในการเกิด พัฒนาได้(2,3,4,5,6)

ในการศึกษาหาปัจจัยเสี่ยงที่เป็นสาเหตุการเกิดพัฒนา โดยพิจารณาหาความสัมพันธ์แบบสองตัวแปร และหลายตัวแปรของปัจจัย เพศ อายุ ลักษณะนิสัยการกินอาหารหวาน การแปรรูป ระดับ เชื้อสเตรปโตค็อกคัส มีวแทนส์ และสุขภาพของแข็ง ที่มีผลต่อการเกิดพัฒนา พบว่าปัจจัยเสี่ยงที่มีความ สัมพันธ์กับการเกิดพัฒนา คือ เชื้อสเตรปโตค็อกคัส มีวแทนส์ และทินน้ำลาย แต่ทินน้ำลายไม่มีความสัมพันธ์ กับพัฒนามากกว่า 2 ชี ในขณะที่เชื้อสเตรปโตค็อกคัส มีวแทนส์ ยังคงความสัมพันธ์อยู่แสดงว่าเชื้อ สเตรปโตค็อกคัส มีวแทนส์ เป็นปัจจัยเสี่ยงของการเกิดพัฒนาที่มีความสำคัญที่สุด จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่ถูก ตรวจพบว่ามีเชื้อนี้ในระดับมากกว่า 100 โคโลนี/1.5 ซม² จะมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดพัฒนาถึง 16 เท่า และมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดพัฒนามากกว่า 2 ชี ถึง 6 เท่า เมื่อเทียบกับเด็กนักเรียนที่ถูกตรวจพบเชื้อใน ระดับ 1-10 โคโลนี/ซม²

สรุป

จากการศึกษานี้จะเห็นว่าชุมชนในเขตชนบทมีแนวโน้มของการเกิดโรคพัฒนาสูงขึ้น และอาจสูงกว่าชุมชนในเขตเมืองในบางพื้นที่ แต่การมารับบริการทางทันตกรรมของชุมชนในเขตชนบท มีน้อยกว่าของชุมชนในเขตเมืองอย่างชัดเจน ดังนั้นการเข้ามาชุมชนในเขตชนบทเพื่อส่งเสริมบ้องกัน และรักษาโรคพัฒนาสูงจะต้องคำนึงถึงการให้ทันตสุขศึกษาโดยเน้นถึงปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญโดยเฉพาะ เที่ยวสเตรีบไซโคคัลส์ มีวัฒนธรรมร่วมกับการให้บริการรักษาทางทันตกรรมอย่างทั่วถึง

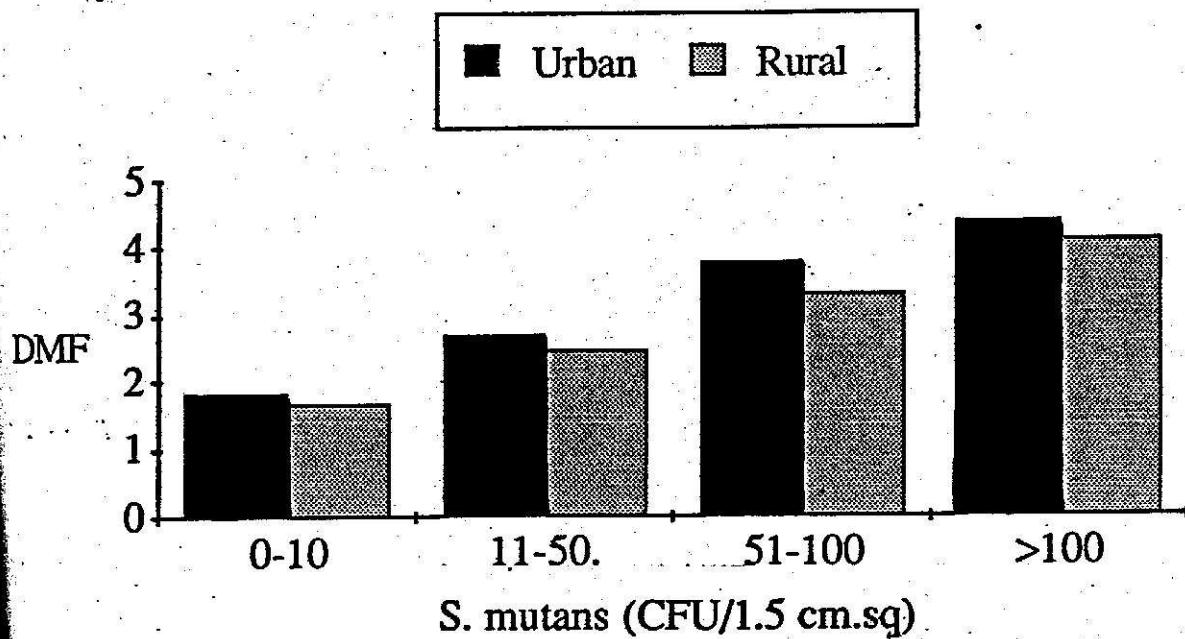
ตารางที่ 1 เปรียบเทียบข้อมูลต่างๆ ของเด็กนักเรียนในเขตเมืองและในเขตชนบท

ปัจจัย	พื้นที่		ค่าสถิติ
	เขตเมือง	เขตชนบท	
เพศ			
ชาย	102	102	0.4219
หญิง	126	106	
อายุ (ปี)			
11	129	78	0.0001
12	97	111	
13	2	19	
การกินข้าวหวาน			
ทุกวัน	31	31	0.0707
บางวัน	181	173	
ไม่เคย	16	4	
การกินลูก瓜ด			
ทุกวัน	16	2	0.0013
บางวัน	165	174	
ไม่เคย	47	27	
การกินน้ำหวาน			
ทุกวัน	25	75	0.00001
บางวัน	152	127	
ไม่เคย	51	75	
การแปรรูปพื้น			
ทุกวัน	221	97	<0.00001
บางวัน	7	103	
ระดับเชื้อสเตรีบโตโคค็อก มิวແนล์ (โคโลนี/1.5 ซม.²)			
0-10	13 (57)	9 (43)	
11-50	53 (23.2)	55 (26.4)	0.9064
51-100	47 (20.6)	40 (19.2)	
>100	115 (50.4)	104 (50.0)	
สูบภาพของเหงือก			
พินน์ลาย (X+SD)	4.09+1.78	5.06+1.27	<0.00001
แผ่นคราบจุลินทรีย์ (X+SD)	5.80+0.87	5.31+1.57	0.00007
การอักเสบของเหงือก (X+SD)	5.04+1.28	5.64+0.96	0.00027

ตารางที่ 2 : แสดงค่าพัฒนา ตอน อุด ของเด็กนักเรียนในเขตเมืองและเขตชนบท

ค่าเฉลี่ย	เขตเมือง	เขตชนบท	P
พัฒนา (D)	2.68	3.33	0.0118
พัฒนาอน (M)	0.16	0.06	0.0160
พัฒนาอุด (F)	0.90	0.05	0.0000
พัฒนา อุด (DMFT)	3.74	3.43	0.2494

DMF by Strep. mutans by area

แผนภูมิที่ 1 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเชื้อสเตรปโตค็อกซ์ มีวานาเย กับค่าเฉลี่ย

พัฒนา อุด

ตารางที่ 3 : แสดงปัจจัยเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการเกิดพังผืด

ปัจจัย	ค่าความเสี่ยงสัมพันธ์	ค่าสถิติ
เชื้อสเตรปโตค็อกค์ส มิวแทนส์ (ระดับ 1-10 โคโลนี/1.5 ซม ² เป็นฐาน) (โคโลนี/1.5 ซม ²)		
11-50	3.817	0.0146
	(1.302-11.189)	
51-100	7.295	0.0005
	(2.391-22.256)	
>100	15.879	0.0000
	(5.451-40.263)	
สภาพหินน้ำลาย	1.203	0.0130
	(1.040-1.392)	
โรงเรียน (เปรียบเทียบกับโรงเรียนอนุบาลเด็กตี)		
โรงเรียนนาสีทอง	2.660	0.002
	(1.437-4.924)	
โรงเรียนคลองเข้าส้อน	0.689	0.544
	(0.219-2.229)	
โรงเรียนนาสิก	3.077	0.0721
	(0.904-10.472)	
โรงเรียนทุ่งคมบาง	0.530	0.2865
	(0.165-1.700)	

ตารางที่ 4 : แสดงปัจจัยเสี่ยงที่สัมพันธ์กับการเกิดพัฒนากร้าว 2 ชั้น

ปัจจัย	ค่าความเสี่ยงสัมพันธ์	ค่าสถิติ
เข็อสเตรีบไซโคคัส มีวะเนน (โคโนนี/1.5 ชม ²)	(ระดับ 1-10 โคโนนี/1.5 ชม ² เป็นฐาน) (0.628-6.782)	
11-50	2.064	0.2324
51-100	3.503	0.0397
>100	(1.061-11.570) 6.760	0.0011
	(2.152-21.240)	

เอกสารอ้างอิง

1. Walter J. Loesche : Role of Streptococcus mutans in human dental decay. Microbiol Rev 1986, 50 : 353-380.
2. Kristofferson K., Grondahl H.G., Bratthall D : The more Streptococcus mutans, the more caries on approximal surfaces. J Dent Res 1985, 64: 58-61.
3. Bratthall D, Sirinirach R, Carlsson P, Lekfuangfu S: Streptococcus mutans and dental caries in urban and rural schoolchildren in Thailand. Community Dent Oral Epidemiol 1986, 14 : 274-6.
4. Holbrook WP, Kristinsson MJ, Gunnarsdottir S, Brien B : Caries prevalence, Streptococcus mutans and sugars intake among 4-year-old urban children in Iceland. Community Dent Oral Epidemiol 1989, 17 : 292-5.
5. Buischi YAP, Axelsson P, Barbosa MFZ, Mayer MPA, Prado MCQB, Oliveira LB: Salivary Streptococcus mutans and caries prevalence in Brazilian schoolchildren. Community Dent Oral Epidemiol 1989, 17: 28-30.
6. Loesche WJ, Rowan J, Staffon LH, Loose PJ: The association of Streptococcus mutans with human dental decay. Infect Immun 1975, 11: 1252-60.
7. Van Houte J, Aasenden R, Peebles TC : Oral colonization of Streptococcus mutans in human subjects with low caries experience given fluoride supplements from birth. Arch Oral Biol 1978, 23 : 361-6.
8. Kilian M, Thylstrup A, Fejerskov O : Predominant plaque flora of Tanzanian children exposed to high and low water fluoride concentration. Caries Res 1979, 13 : 330-43.
9. Zickert I, Emilson CG, : Effect of a fluoride containing varnish on Streptococcus mutans in plaque and saliva. Scan J Dent Res 1982, 90 : 137-42
10. Sreebny LM: Sugar availability, sugar consumption and dental caries. Community Dent Oral Epidemiol 1982, 10: 1-7, 287.

11. Watson ML : The relationship between dietary factors and dental caries. J School Health 1982, 1: 39-41.
12. Sheiham A Sugars and dental decay. Lancet 1983; 282-4.
13. Hollaway : Sugar and dental caries. J Dent 1983, 1: 190-197.
14. Normark S, Mosha HJ: Relationship between habits and dental health among rural Tanzanian children. Community Dent Oral Epidemiol 1989, 17: 317-21.
15. Lusanandana S, Charoensupaya O, Panya-ngarm R, Panya-ngarm Y: Dental caries status of schoolchildren aged 7-12 years in Bangkok. J Dent Assoc Thai 1983, 33 : 68-79.
16. Kamsuntorn Pratoom, Rujiravan Suntaree : Influence of economic background on dental caries among schoolchildren aged 7-12 years old in Bangkok. J Dent Assoc Thai 1986, 36: 153-154.
17. Areeras V and Boromthanarat S : Dental caries and hygiene status in poverty and non poverty groups of Bangkok Metropolitan schoolchildren aged 7-12 years. J Dent Assoc Thai 1986, 36 : 159-174.
18. World Health Organization-Oral health surveys : basic methods Geneva WHO, 1977.
19. Kohler B, Bratthall D : Practical method to facilitate estimation of Streptococcus mutans levels in saliva. J Clin Microbiol 1979, 9 : 584-588.
20. Gold OG, Jordan HV, Houte JV. A selective medium for Streptococcus mutans. Arch oral Biol 1973, 18 : 1357-64.

Name .....

Date 1988

--	--	--

Age

--	--

Place

--	--

Sex

male=1 female=2

--

Examiner

--

Reg. nr.

	5	0	9
--	---	---	---

STREP. MUTANS

--	--	--

DIETARY HABITS

FLUCROSE

--

Normal	0
Questionable	0.5
Very mild	1
Mild	2
Moderate	3
Severe	4

ORAL MUCOSA DISEASE

--	--	--

Periodontal status

R C L

Soft deposits

Max.
Mand

--	--	--

Dental caries status

55 54 53 52 51 61 62 63 64 65

18 17 16 15 14 13 12 11 21 22 23 24 25 26 27 28

48 47 46 45 44 43 42 41 31 32 33 34 35 36 3 38

85 84 83 82 81 71 72 73 74 75

Calculus

Max
Mand

--	--	--

Gingivitis

Max
Mand

--	--	--

Periodontitis

Max
Mand

--	--	--

I=present 0=absent

C=incisors+cuspids

R=right premolars+molars

L=left premolar+molars

	Prim.	Perm.
Sound	A	0
Decayed, pits and fissure	B	1
Decayed, approximal	Bp	1p
Decayed, free smooth surface	Bs	1s
Filled and caries free	C	2
Filled with primary decay	D	3
Filled with secondary decay	E	4
Missing (< 9 yr.) due caries	M	--
Missing (< 30 yrs) due caries	--	5
Missing (< 30 yrs) not caries	--	6
Missing (> 30 yrs) any reason	--	7
Unerupted	--	8
Excluded	X	9